

มavaengแผนทรัพยากรบิรษัทกันเถอะ

ครรชิต มาลัยวงศ์

ทรัพยากรของบริษัทนี้มีอยู่มากอย่างด้วยกัน อย่างแรกที่คุณส่วนมากคิดถึงก่อนเพื่อนก็คือสินทรัพย์ทั้งหลายตั้งแต่ที่ดิน ลิ้งก่อสร้าง อาคาร รถยนต์ เครื่องจักร ไปจนถึงเงินสดในบัญชีที่ฝากธนาคารเอาไว้ หลายคนอาจจะคิดถึงทรัพยากรอย่างเช่นคนซึ่งอันที่จริงแล้วก็เป็นสิ่งที่มีค่ามากยิ่งกว่าทรัพย์สินอื่นๆ ของบริษัท และอาจจะมีเพียงไม่กี่คนที่คิดถึงสารสนเทศและข้อมูลซึ่งเพิ่งจะมีผู้คิดขึ้นได้ว่ามีค่ามากตามมาหากำลังทั้งๆ ที่ไม่ได้ลงเป็นตัวเลขไว้ในบัญชี

ความสำคัญของข้อมูลและสารสนเทศนั้นอยู่ตรงที่สามารถช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องคือการตัดสินใจทำอะไรแบบเดาสุ่ม หรือ โดยอาศัยศาสตร์เหมือนนักการเมืองไทยเวลานี้

บริษัทและประเทศที่เข้าใจความสำคัญของข้อมูลและสารสนเทศจึงได้เปรียบบริษัทและประเทศอื่นๆ ไม่ว่าจะในด้านการค้า การเศรษฐกิจ การธนาคาร และการทหาร นอกจากนี้ยังได้เปรียบในด้านความคาดคะเนทั้งความเข้าเลื่อนด้วย

หลายปีมาแล้วบริษัทในประเทศไทยตั้งแต่แรกเริ่มตระหนักเรื่องนี้และได้พิจารณาใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บข้อมูลและจัดทำสารสนเทศสำหรับให้ผู้บริหารค้นรายละเอียดต่างๆ มาดูได้อย่างรวดเร็ว เกิดอะไรขึ้นกับบริษัท สินค้าอะไรขายได้ที่ไหน สู้คู่แข่งขันรายได้ไม่ได้ ลูกค้ามีลักษณะพฤติกรรมอย่างไร ผลกระทบซึ่งส่วนที่มีคุณภาพแต่ราคากลูกค้ารายอื่นบ้าง ประเทศใดค่าแรงเป็นเท่าไหร ราคาที่ดินเป็นอย่างไร มีส่วนแบ่ง GSP เท่าไหร ข้อมูลเหล่านี้ถูกนำมาใช้ตัดสินใจในด้านที่เกี่ยวกับกิจกรรมของบริษัทได้เป็นอย่างดี

ระบบที่สร้างขึ้นนี้เรียกว่าระบบ MIS หรือ Management Information System และต้องมีการเริ่มพัฒนาระบบที่ละเอียดลึกซึ้งมากขึ้น แต่ประเด็นหลักก็คือมุ่งให้ข้อมูลและสารสนเทศแก่ผู้บริหาร

ระบบเหล่านี้ไม่ได้ทำขึ้นมาใช้ได้จากนักปัญหาสำคัญก็คือข้อมูลที่จะต้องจัดเก็บมีมากและกระจายอยู่ตามแผนกต่างๆ ซึ่งมีภาระติดต่อกับคู่ค้าและลูกค้าอยู่เสมอ ดังนั้นวิธีที่ง่ายและได้ผลก็คือจัดทำเป็นระบบย่อยๆ แยกตามแผนก แผนกหนึ่งก็มีระบบสำหรับบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานของตน แล้วก็มีระบบ MIS สำหรับรายงานสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับตน โดยที่ระบบที่สร้างขึ้นนี้ก็ແທบจะไม่ได้สัมพันธ์กับระบบอื่นๆ ที่สร้างขึ้นในแผนกอื่นๆ หรือแม้แต่ในแผนกเดียวกันเลย

เมื่อเป็นเช่นนี้ก็เป็นการยากที่ผู้บริหารจะได้ทราบของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในบริษัทได้ชัดเจน และรายงานสารสนเทศจากแผนกหนึ่งก็อาจจะขัดแย้งกับสารสนเทศจากอีกแผนกหนึ่งทั้งๆ ที่เป็นเรื่องเดียวกันก็ได้

ทางแก้ปัญหาที่มองเห็นมานานแล้วก็คือพยายามจัดทำระบบที่รวมระบบสารสนเทศต่าง ๆ เข้าด้วยกันเป็นระบบเดียว แต่การทำนั้นก็ยังยากและไม่ไคร่ประสบผลสำเร็จมากนัก

เมื่อเร็ว ๆ นี้องค์กรเริ่งนิยมมาใหม่ในรูปแบบของระบบวางแผนทรัพยากรบริษัท หรือ Enterprise Resource Planning หรือ ERP ระบบนี้สร้างโดยใช้ออกซ์ฟอร์ดเวอร์แบบใหม่ที่สามารถนำส่วนประกอบต่าง ๆ ที่ต้องกับการทำงานหลักของบริษัทมาจัดอยู่เดียวกันให้เป็นระบบรวม ไม่ว่าจะเป็นระบบการขาย ระบบบัญชี ไปจนถึงระบบสินค้าคงคลัง และระบบการผลิต

แนวคิดเรื่อง ERP กำลังได้รับความสนใจมากจากผู้บริหารที่ประธานาธิบดีรวมระบบปลีกยึดในบริษัทเข้าเป็นหนึ่งเดียวมานานแล้ว ระบบนี้จะทำให้บริษัทสามารถบันทึกข้อมูลที่จำเป็นเพียงครั้งเดียวแต่ใช้งานได้ทั้งบริษัท สามารถทำให้ข้อมูลเดือนใหม่ไปสู่ผู้ใช้ทุกคนได้โดยไม่ติดขัด และ แน่นอนจะทำให้ผู้บริหารได้ภาพที่ถูกต้อง

ในอเมริกา ERP กำลังเป็นคลื่นลูกใหม่ แต่บริษัทไทยอาจจะต้องรอคุ้นเคยพัก เพราระบบนี้เหมาะกับบริษัทขนาดใหญ่มาก ๆ และ เท่าที่รู้มา โอกาสที่จะนำมาใช้แล้วประสบความสำเร็จยังมีเพียงหนึ่งในสี่เท่านั้น
